

## 15. Bóg szuka człowieka (w podręczniku katecheza nr 14)

**Cel:** Przekazanie podstawowych wiadomości o Przymierzu w Starym Testamencie.

### Przebieg lekcji

1. Modlitwa, obecność, temat.
2. Sprawdzenie zadania.
3. Pytania z poprzedniej lekcji:
  - Dlaczego seksualność jest darem Boga.
  - Jakie są podstawowe cele współżycia seksualnego?
  - Co to jest integracja seksualna?
  - Jaka jest różnica między antykoncepcją a środkami wczesnoporonnymi?
4. Bardzo proszę przeczytać i przeanalizować poniższy tekst:

Przymierze, po hebrajsku *berît*, to jedno z najważniejszych słów w Biblii, zwłaszcza na stronach *Tory*, Prawa – pięciu pierwszych ksiąg Pisma Świętego i w niektórych fragmentach pism prorockich. Termin ten próbuje oddać istotę relacji, która występuje między Panem a Jego ludem. Konieczne są tu dwie uwagi wstępne. Przede wszystkim nie należy rozumieć przymierza jak dwustronnego paktu zawieranego między państwami. Pierwszeństwo należy bezsprzecznie do Boga, który przejmuje inicjatywę i ofiaruje bardziej stabilne i skuteczniejsze

zobowiązanie. Dlatego można tu mówić bardziej o obietnicy, o przysiędze, o "testamencie" Bożym, na który człowiek odpowiada przyjęciem owego daru, a często – niestety – brakiem stałości w okazywaniu wdzięczności i niewiernością.

Gianfranco Ravasi. PRZYMIERZE

Źródło: <http://www.opoka.org.pl/biblioteka/W/WB/pk200909-przymierze.html>  
[09.11. 2012 r.]

Pierwsze przymierze było z Adamem. Było ono i najwęższe i równocześnie najszersze z pozostałych. Wąskie dlatego, że było a jedną rodziną tylko, z małżeństwem. Ponieważ jednak ta rodzina była całą ludzkością, to w tym sensie było ono najszersze. Następne było z Noem i jego „gospodarstwem”: Jedna rodzina, ale już z dziećmi i ich współmałżonkami. Trzecie przymierze było z Abrahamem: Tutaj już to gospodarstwo rozrasta się, być może, do setek osób. Abraham był bogatym człowiekiem i jego gospodarstwo domowe liczyło wielu najemników, niewolników, pracowników i wszyscy oni zostali współuczestnikami przymierza. Znakiem tego przymierza było obrzezanie, a Bóg nakazał obrzezać się wszystkim mężczyznom należącym do gospodarstwa Abrahama:

*Przymierze, które będziecie zachowywali między Mną a wami, czyli twoim przyszłym potomstwem, polega na tym: wszyscy wasi mężczyźni mają być obrzezani; będziecie obrzezywali ciało napletka na znak przymierza waszego ze Mną. Z pokolenia w pokolenie każde wasze dziecko płci męskiej, gdy będzie miało osiem dni, ma być obrzezane – sługa urodzony w waszym domu lub nabyty za pieniądze – każdy obcy, który nie jest potomkiem twoim – ma być obrzezany; obrzezany ma być*

*sluga urodzony w domu twoim lub nabyty za pieniądze. Przymierze moje, przymierze obrzezania, będzie przymierzem na zawsze. (Rdz 17,10-13)*

Czwarte przymierze Bóg zawarł z Mojżeszem. Było to już przymierze z całym narodem. Jak pamiętacie, wnuk Abrahama, Jakub, któremu Bóg zmienił imię na Izrael miał dwunastu synów, którzy zostali patriarchami dwunastu pokoleń Izraela, zamieszkali w Egipcie i pod wodzą Mojżesza wyszli z egipskiej niewoli już jako jeden naród, wybrany naród Boga, pierworodny syn spośród wszystkich narodów. Piąte przymierze, ostatnie w Starym Testamencie już było nie z narodem, ale z królestwem. Jaka różnica? Otóż głównie taka, że królestwo ma pod sobą inne narody. Należy tu rozumieć to królestwo jako imperium, w skład którego wchodzi wiele narodów. W czasach króla Dawida i jego syna, Salomona Izrael był mocarstwem. Przez swe małżeństwa Salomon wszedł w związki z wieloma plemionami, a miał tych żon-księżniczek, jak pamiętamy, 700 i jeszcze 300 „żon drugorzędnych” (1Krl, 11:3).

Wszystkie te przymierza prowadzą nas do Nowego Przymierza, tego doskonałego, w którym zawierają się te niedoskonałe, starotestamentowe, i które jest wypełnieniem tych, które były tylko typami tego, co miało nastąpić. Jak to mówi dokument II Soboru Watykańskiego, Dei Verbum:

KO 16. Bóg, sprawca natchnienia i autor ksiąg obydwu Testamentów, mądrze postanowił, by Nowy Testament był ukryty w Starym, a Stary w Nowym znalazł wyjaśnienie. Bo choć Chrystus ustanowił Nowe Przymierze we krwi swojej (por. Łk 22,20, 1 Kor 11,25), wszakże księgi Starego Testamentu, przyjęte w całości do nauki ewangelicznej, w Nowym Testamencie uzyskują i ujawniają swój pełny sens (por. Mt 5,17, Łk 24,27, Rz 16,25-26, 2 Kor 3,14-16) i nawzajem oświetlają i wyjaśniają Nowy Testament.

## **Spacerkiem po Biblii. 10. Nowe Przymierze. Jezus i Kościół.**

Źródło:

<http://www.fronda.pl/blogi/zyl-w-ziemi-us-czlowiek-imieniem-hiob-hi-11a/spacerkiem-po-biblii-10-nowe-przymierze-jezus-i-kosciol,4428.html> [09.11.2012 r.]

Bóg ukazuje się w STARYM TESTAMENCIE jako Bóg, który stworzył świat z miłości i trwa wiernie przy ludziach nawet wówczas, gdy poprzez grzech odchodzą od Niego. Bóg pozwala się doświadczać w historii: zawiera z Noem przymierze ratujące wszystkie istoty żyjące. Powołuje Abrahama, aby go uczynić „ojcem wielu narodów” (Rdz 17, 5) i aby w nim otrzymały błogosławieństwo „wszystkie ludy ziemi” (Rdz 12, 3). Wywodzący się od Abrahama lud Izraela staje się Jego szczególną własnością. Mojżeszowi przedstawia się po imieniu. Jego tajemnicze imię JHWH, czytane najczęściej - JAHWE, oznacza „Jestem” (Wj 3,14). Wybawia Izraela z niewoli egipskiej, zawiera przymierze na Synaju i za pośrednictwem Mojżesza daje mu Prawo. Bóg nieustannie posyła do swojego ludu proroków, aby wzywać go do nawrócenia i odnowienia przymierza. Prorocy zwiastują, że Bóg zawrze kiedyś nowe i wieczne Przymierze, które spowoduje radykalną odnowę i ostateczne zbawienie. To przymierze będzie otwarte na wszystkich ludzi.

Youcat nr 8

**Modlitwa na zakończenie religii.**